

حفظ کیفیت منابع آب مسیری در جهت توسعه پایدار

غلامرضا مرداسی^۱

دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

Merdasi3028@gmail.com

آب به ویژه به معنای در دسترس بودن برای آبیاری و دیگر اهداف، یکی از مهمترین و پرمصرف ترین نوع منابع طبیعی به شمار می رود. چرا که وجود آب کافی یکی از پیش شرط های توسعه اقتصادی - اجتماعی ملت ها می باشد. از این رو بیشترین مطالعات منابع جمعی به آب اختصاص یافته است. با این حال، اکثر مطالعات آب در ایران و جهان بر کمیت آب متمرکز بوده است. محققان توجه کمی به دیگر بعد آب یعنی کیفیت آن نموده اند. این در حالی است که کیفیت آب نیز در زمره یکی از ویژگی های مهم منابع آب جهت تحقق اهداف توسعه اقتصادی - اجتماعی پایدار می باشد. به عبارت دیگر، کیفیت مناسب منابع آبی عامل مهمی در تضمین امنیت غذایی، کاهش فقر روستایی، افزایش درآمد و اشتغال و در نتیجه توسعه پایدار روستایی می باشد. آب در طول زمان، به طور قابل توجهی تحت تاثیر سایر آلاینده ها قرار گرفته است. کیفیت آب به خصوص در مناطق روستایی دستخوش تغییرات جدی شده است. از آن جا که آب با کیفیت پایین باعث کاهش محصولات کشاورزی، تخریب خاک و از بین رفتن تنوع زیستی می شود، که در نتیجه این فرایند کاهش امنیت غذایی، فقر روستایی، افزایش مهاجرت و آسیب پذیری کشور را سبب خواهد شد. مقاله حاضر در نظر دارد عوامل موثر بر تخریب منابع آب و تاثیر کاهش کیفیت آب بر توسعه اقتصادی - اجتماعی و در نهایت روش های مبارزه با آن را ارائه دهد.

واژه های کلیدی: کیفیت آب، امنیت غذایی، توسعه پایدار، سلامت